

VI.

HÚSVÉTI

MAGASZTALÁSOK ÉS ESEDEZÉSEK.

Feltámadásunk reménye.*»Szeret, imád, magasztal.«*

1. Élet s halál bírāja,
Öröklétü Isten!
Ég, föld, tenger imádja
Felséged mennyeekben;
Végzetetlen lételed,
Melyben nincs változás;
Halhatatlan életed,
S szentségben lakozás.
2. Minden a természetben
Változás alatt áll,
Váltván örök cserében
Egymást élet s halál;
A mindenség lakói,
Most vannak, majd múlnak,
Szár az s tenger valói
Újulnak, avulnak.
3. A te képed az ember
Felséges ezeknél;
Mert bár teste oszlást nyer,
De lelke mindig él;

Sőt teste bár elrothad
Sírhalom éjében,
Ama napon feltámad
Új szentebb életben.

4. A természet tárában
Mint magvak újulnak,
S új virág-illatokban
Érzésink vidulnak:
Így a teremtő keze
Felveszen sírunkból,
S porunk, melyet fedeze
Porok közt, él újból.
5. Imádjátok lelkeink,
Az urat, a ki szent;
Ki alkotá e földet
S ott fenn a végtelent;
Ki Jézust ő szent fiát,
Dicsőségbe vivén,
Nekünk is új éltet ad
Az élet reggelén.

Öröm Krisztus feltámadásán.*»Oh mennyei kegyes Atyánk.«*

1. Fénylik a nap fényességgel,
Zeng az ég nagy dicsérettel,
E világ örül örömmel,
Lelkünk teljes új reménnyel.

2. Mert az Istennek szent fia
Halál-félelmet elronta,
S új életének általa
Új életre reményt ada.
3. Koporsóban eltemeték,
Vitézekről őrizteték;
De halálban nem hagyaték
Harmad nap feltámasztaték.
4. E húsvéti szent ünnepen
Ezért vagyunk nagy örömben;
Mert a Krisztus új életben
Feltámadt dicsőült testben.
5. Oh kegyelmes áldott Isten!
Gerjessz fel minket lelkünkben,
Hogy imádjunk víg örömben
Mi is téged új életben.
6. Kérünk téged oh! nagy Isten!
E húsvéti örömünkben
Oltalmazz minket mindenben,
Lelki s testi veszély ellen.
7. Hálákat adunk tenéked
Ki Jézust ma felköltöztetted,
S példájára, hogy majd minket
Feltámasztassz, megigérted.

F e l t á m a d u n k .

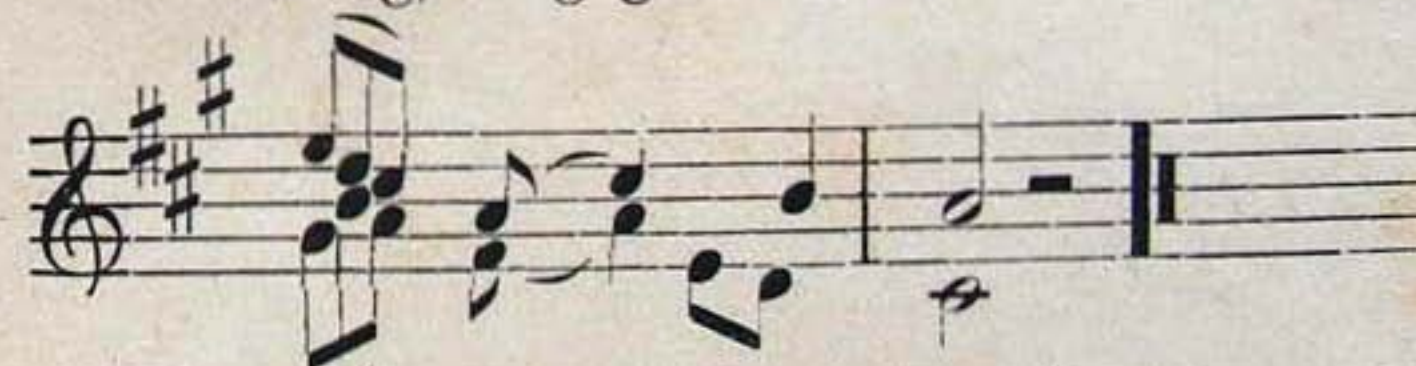
Hajnal mosolyg az éj u-tán, Pacsirta zeng

nap-su-ga-rán, Harmatban für-dik a

vi-rág, Reg-gel van: é-bred a vi-lág!

Fel - tá - ma - dunk!

2. Elmult a tél, tavasz virul;
Sírhanz zöldül..., fa lombosul...
Virágnak kelyhén méhe-raj
Zsibongás, élet, munka, zaj:
Feltámadunk!

3. Kong a harang, imára hív,
Szent érzelmekkel telt a szív.
Tolong a nép, nagy ünnep ez,
Húsvét van, ének zengedez:
Feltámadunk!
4. Töviskoszorú, fakeseszt,
Rémképetek már nem ijeszt!
A halhatatlanság egén
Egy fényes csillag int felém:
Feltámadunk!
5. Oh hála neked Istenünk,
Ki ily kegyesen bánsz velünk,
Ki sírunk hosszú éjjelét,
E szent hitünkkel enyhítéd:
Feltámadunk!

Krisztus szószólónk Isten előtt.

»Krisztus mennybe felmene.«

1. Krisztus ma feltámadta,
Bűnt és vétket elmosa,
Ő szent vére hullása
Lett vétkünknek romlása.
Csak ő nekünk
Az élő Istennél
Kedves szószólónk.

2. Istennek bölcsessége,
Hozzánk való szerelme,
Megjelent dicsősége,
Kitetszék nagy kegyelme.
Csak ő nekünk sat.
3. A kegyelmes úr Isten
Könyörélvén emberen,
Győzedelmet engedett
Jézusnak a bűn felett.
Csak ő nekünk sat.
4. Krisztus ártatlan bárány,
Ki mi értünk áldozván,
Bűnünkől szabadítván,
Új életre támasztván:
Csak ő nekünk sat.
5. Haljunk meg hát a bűnnek,
Véget vetvén vétkünknek,
Éljünk az új életnek,
S adjunk hálát Istennek.
Csak ő nekünk sat.

Hitünk győzedelme.

»A Sionnak hegyén Úr Isten.«

1. Áldott az Úr, oh légyen áldott,
Kegyelme van velünk,
Hitünk, reményünk, hogy megállott,
Ünnepet szentelünk.

Az élet itt a földi létben,
Koporsónkig vezet,
Lelkünk sovárgva fönn az égben,
Örök hazát keres.

2. Ki életét átküzdte bátran,
Példát mutatva itt,
Aztán kimult kereszthalálban,
Minket ma is tanít.
Még áll reményünk, állni is fog,
Az igazság örök,
S megfejtí rendre, mind a titkot
A sírhalom fölött.

3. Levél lehull az őszi ágról,
Az ércz, a kő enyész,
Mi lesz a földből a világból,
Ha egykor napja vész?...
Minden elmulik, a mi földi.
Minden az ég alatt,
A megmaradt űrt mi betölti,
Csupán a lélek az.

4. Nem félünk már. Erő nem győzhet
A lelkiek fölött,
Során elmuló nagy időknek,
A lelki kincs örök.
Kerül a test mind feloszlásra,
Ebben sorsunk közös,
De van remény vigasztalásra
Borongó gyász fölött.

5. Jézussal él s jár ajkról-ajkra
A szeretet tana,
Van égi kéz, vigaszát tartva,
Ha minden elhagya.
Szívek közös érzelme balzsam
A szenvedőre is,
És utat nyit a szóban, dalban
Az ég kárpitjáig.

6. Az élet nem cél önmagában,
Az cél: hogy jók legyünk,
Ki egyedül áll a világban,
Segitse fel kezünk.
Szeressünk híven mindhalálig,
Mert boldogul a nép,
A mely szeret és hitben áll itt,
Imádva Istenét.

7. E nap hitünk győzelmi napja
Az enyészet fölött,
Oh, áldott, áldott, a ki adta,
Kegyelme szent, örök.
Feltámadás édes reménye
Szívünket hatja át,
Hiszünk, reménylünk fönn az égbe
Egy szebb, örök hazát.

Krisztus szent atyja által feltámasztatott.

„Mindenkoron áldom.”

1. Szent öröm-érzések
Buzdítják mostan lelkünket
S zengjük buzgó énekünket
Néked teremtnéknek,
Ki Jézust halálból
Kihoztad mi megváltónkat,
Feltámasztád megtartónkat
A sír homályából.
2. Megengeded Isten!
Hogy áldott szent országodért
Ontana ártatlanul vért
A gyászos kereszten;
A kínok poharát
Felvenné az igazságért,
Melyet tanított és ismért
Mint élet sugarát.
3. De ime nem hagyád,
Hogy szented rothadást érjen
S szerzél neki a gyász-éjben
Új élet hajnalát.
Oh mily vigasztalás
Nekünk is a szent remény,
Mely ott fénylik hitünk egén:
Hogy van feltámadás.

4. Az élet bár hozzon
Ránk terhes bút s fájdalmakat,
Bár sűrű köny-záporokat
Szemünk itt hullasson:
Lelkünk meg nem retten,
Mert minden bú és szenvedés,
És súlyos kereszt-viselés
Egyszer véget vesz.
5. És te enyészetet
Nem ismerő örök Isten!
Kiben vég s változás nincsen,
Új létre hívsz minket;
Dicső légy ily való
És boldogító reményért;
Lelkünk hozzád vételéért
Kérünk mindenható!

Feltámadásunk reménye a Krisztusban.

„Az Istenhez az én szómat.”

1. Dicsőség neked egy Isten!
Ki szent vagy természetedben,
Szent vagy, szent a te neved,
Nincs több Isten kívüled.
Tőled származik minden jó,
A mi szent és boldogító

E földön s a mennyekben,
Általad van oh Isten!

2. E nagy nap is azt mutatja,
Hogy kegyelmed boldogítja
Az emberi nemzetet,
Melyért Jézus szenvedett
S meghalt szent vérét hullatván
Kín-sebekben a keresztfán:
Ártatlan áldozat lőn
A legjobb szív e földön.
3. Ki szeretetben élt s lehelt,
Ki jót tanított és mivelt,
S boldogítani vágy vala
Jó szívének általa
Minden megtérő halandót,
Új emberré változandót,
Terjeszté szent világát,
S az Istennek országát.
4. Meghalt a szent igazságért,
Melyért híven küzdött és élt,
De feltámasztá atyja,
S híveit is biztatja,
Hogy, ki az igazságért él,
Feltámadást méltán remél,
S a Jézus példájára,
Megnyeri bizonyára.
5. Mely boldogító remény ez,
Hogy minket az Isten fedez,

S a halál éjjelében,
Nem múlunk el végképpen,
Hanem tovább élünk ott fenn,
Egy magasabb szentebb létben,
Hol új munkát bíz reánk,
A mi mennyei Atyánk.

VII.

ÁLDOZÓ-CSÜTÖRTÖKI.

Krisztus felmagasztaltatása.

»Krisztus ma feltámad.«

1. Krisztus mennybe felmene,
Pályáját bevégezve,
Ült atyjának jobbára,
Lett a lelkek királya.
Krisztus ül atyjának
Mennyekben jobbján,
És uralkodik,
2. De mielőtt mennybe ment,
Hogy feltámadt, megjelent,
A többek közt Péternek
És kik benne hívének.
Krisztus ül sat.
3. Negyven napig volt velek,
S tőle biztatást vettem,
Hogy ő él és élni fog,
Őt siratni hát nincs ok.
Krisztus ül sat.
4. Aztán meghagyá nekik,
Jeruzsalembe addig
Egyik is el ne menne,
Míg szent lelket nem venne.
Krisztus ül sat.

5. Mert a lélek ereje,
Rájok szállván szent heve,
Bátorságra indítja,
Szólani megtanítja.
Krisztus ül sat.

6. Majd az olajfák hegyén,
Fényben felemelkedvén,
Tanítványit itt hagyá
S lőnek apostolokká.
Krisztus ül sat.

7. Uralkodik mennyekben,
S e földön a lelkeken;
Mert velünk van itt és ott.
Legyen főpapunk áldott!
Krisztus ül sat.

Krisztus híveinek vezére.

»Áldjad én lelkem az urat.«

1. Jézus, hitünk kösziklája!
Te vagy az út és élet,
Veled az ember pályája
Az egeknek útja lett;
Te felmentél az égbe,
De nem hagytál kétségbe.
2. Megtanítál szelidséggel
Viselni a keresztet,

Melyet az úr bölcsességgel
Nekünk is vállunkra tett.
Megtanítál, mint éljünk,
Mit higyjünk és reméljünk.

3. Szent lelked ada kezdetet
A vallás világának,
Hit, reménység és szeretet
Mind lelkedből buzgának;
Te általad lehetnek
Boldogok az emberek.
4. Áldott légy éltünk vezére,
Végetlen szerelmedért,
Mellyel, lelked elvisele
Minden bajt híveidért,
Meggyőzted a kínokat,
Hogy idvezítsd azokat.
5. Kérünk oh Jézus, már téged,
Ne hagyd itt a kétségben,
Vérrel szerzett örökséged,
Sőt védj minden inségben.
Szellemed legyen velünk,
Mig e földön küzködünk.
6. Majdan ott a jobb világban,
Hol nem nyom a testiség,
Augyali ártatlanságban
Fogunk szolgálni mindég.
Addig segélj lelkeddel,
Hogy hozzád juthassunk el.

VIII.

P Ü N K Ö S T I

MAGASZTALÁSOK ÉS ESEDEZÉSEK.

A keresztény vallás első győzedelme.

» Szeret, imád, magasztal. «

1. Csudálandók úr Isten!
Számptalan műveid,
Melyeket a mindenben
Alkottak kezeid.
Erődet prédikálják
Minden teremtmények,
Intézetid csudálják
Elmélkedő lelkek.
2. Ott a napban s csillagban
Szemléljük hatalmad,
Itt porszemben s fűszálban
Csudáljuk nagyságod.
Nagy az úr nagy művekben,
Bár elménk nem hatja;
Nagy az úr kis jelekben,
Bár szemünk nem látja,
3. Mint szelíden kél s mosolyg
A hajnal keleten,
Nappá derül, majd ragyog
S áldást hint az égen:

Igy hozá fel kezdetben
A vallás hajnalát,
Mely mint nap derült fényben
Szórja már sugarát.

4. Isten kisdéd dolgokat
Magosakká teszen,
Elbont ellen-czélokát
S győzedelmet veszen;
Apostolok nyelvével,
Nem ércz-fegyverekben,
Hinté a vallást széllyel,
S őrzé veszélyekben.
5. Szent lelkének hatalmát
Küldé tűz-nyelvekben,
És a hit viadalmát
Kevés hirdetőkben
Megszentelé s terjeszté
Ezer népek között,
S diadalmassá tevé
Azt koronák fölött.
6. Dicső légy örök felség!
Ily lelki napfényért,
Melyben a kereszténység
Boldog derült kort ért.
Minden részét földünknek
Derítsd fel e nappal,
Győzedelmét a hitnek
Terjeszd hatalmaddal.

Krisztus ígérete a szent lélekről bételjesedék.

»Krisztus mennybe felmene.«

1. Pünköst napja bételvén,
Jérusálemben lévén
Apostolok valának
Egyenlő akarattal.
A szent lélekről
Krisztus ígérete
Bételjesedék.
2. Hogy várnák a szent lelket,
Im nagy hirtelenséggel
Zendülés lön az égből,
Mint sebes szél zúgása.
A szent lélekről sat.
3. E zendülés jelt ada
Az eljött szent lélekről,
És betölté a házat,
Hol veszteg ülnek vala.
A szent lélekről sat.
4. Apostolok látának
Sok részre osztott nyelvet,
Kettős tűzzel lángolva,
És szálla mindenikre.
A szent lélek sat.
5. Bételének mindnyájan
Istennek szent lelkével,
Sok nyelveken szólának,
Mint engedé szólaniok.
A szent lélekről sat.

6. Hirdették az Istennek
Magasságos dolgait,
És taníták mindennek
Az idvesség útait.
A szent lélekről sat.
7. Csudálandók az úrnak
Művei a mindenben,
Felségesek útai
Az idvesség rendében.
A szent lélekről sat.
8. Isten! ihless lelkeddel,
S egyesítsed szívünket.
Világosítsd elménket,
S erősítsd hitünket.
A szent lélekről sat.

Esedezés Isten lelki ajándékaiért.

»Úr Isten! kész az én szívem.«

1. Bölcs teremő, szent úr Isten!
Szentelj meg minket lelkünkben,
Tölts bé szent ajándékokkal,
Bölcsességed sugarával;
Jövel szívek vizsgálója,
Légy lelkünk bölcs oktatója:
Világa gyúl ott a léleknek,
Hol szent lelket adsz a híveknek.
2. Mennyei ajándékokat
Mihelyt nyerte, megbátródott
Jézus kisdéd társasága
S felgerjedt buzgósága

- Hirdetni szent országodat,
Magasztalni dolgaidat,
Terjeszteni Jézus szent hitét,
Bizonyítani mennyben életét.
3. Gyűjts világot értelmünkben,
Szeretetet szíveinkben.
Balsorsunkban oh ne hagyj el,
Gyámolíts segedelmeddel.
Szent háznak dicsőségét,
Híveid szép békességét,
Hitünknek édes szabadságát
Áldd meg s értelmünk tisztaságát.
 4. Szentelj meg oh mindenható,
Lelkeddel, mely vigasztaló,
S ujjá szüli szíveinket,
Jóra bírván elméinket.
Segélj, hogy hitben állandók
Legyünk mi gyarló halandók;
Imádjunk buzgón, téged Isten!
Jézus által Atyánk a mennyben.
 5. Egyesítsed szíveinket
S különböző nyelveinket
Bírad egy érzetre s jóra,
Hit s hazáért egyes szóra,
Dicséret dicsőség legyen
A mennyekben néked Isten!
Legyen béke szent hajlékodbán,
Szentség neved' magasztalókban.

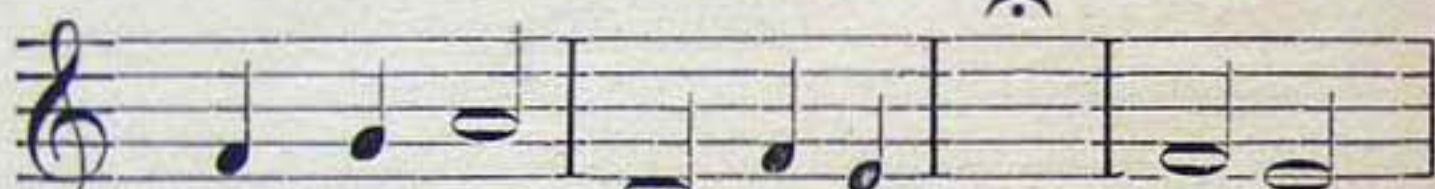
Isten szent lelke erőt adott az
Apostoloknak.

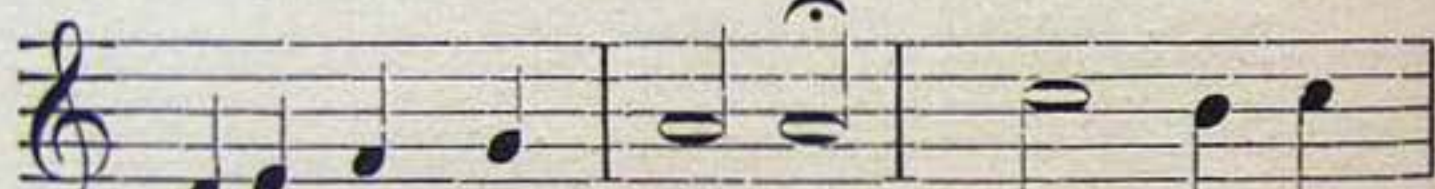
Kegyes és szív-em - e - lő Gon-do-

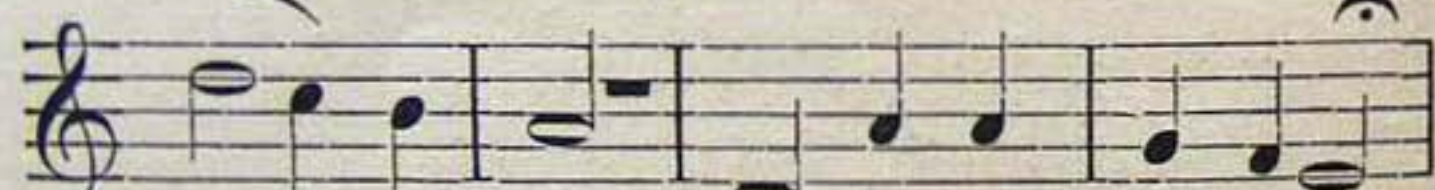
latra ve-zet A hit s emlé-ke-zet,

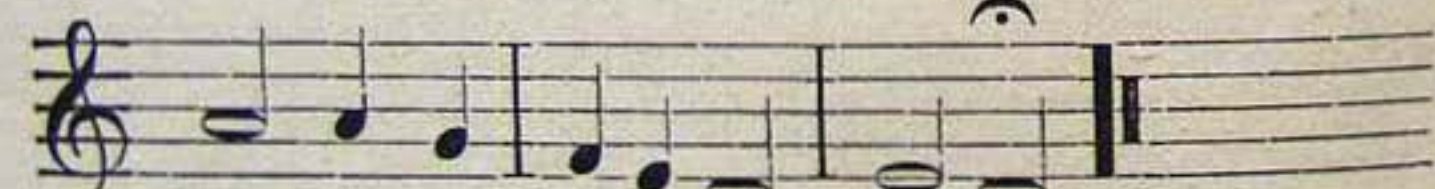
Hogy az ál - dott te-rem-tő A-pos-

to - lok ser - gé - re Szent lel-ke-t

bo - csá - ta, S e napon jelt a-da

A hit ter-jesz-té - sé-re.

2. Az örök halhatatlant
Imádjuk szüntelen,
Ki tűzben s szélvészben
Megszentelé itt alatt

A mennyei hitvallást
Az Apostolokban,
Sok viadalokban
Nyujtván szent vigasztalást.

3. Lelkesülés szent heve
Buzdítá nyelvöket,
A megszenteltetett
Vallás terjesztésére.
Az úr hatalmas keze
A buzgó lelkeknek,
Bár erőtleneknek,
Védelmökre érkeze.
4. Van egy titkos véderő
A szent igazságban,
Melyet rokonságban
Tart az áldott terem-tő;
Mely előtt bűn s gonoszság
Elvész s öszveomlik
S mint pára enyészik,
Bármily magas pontra hág.
5. Nézd e példát halandó!
S bár veszély környülvett,
Hit s igazság mellett
Légy halálíg állandó.
Isten jobbjá véd téged
S nyujt neked oltalmat;
A mennyben jutalmat
Nyer kitartó hivséged.

Tüzes nyelvek szállnak az Apostolokra.

1. A Pünkösstnek jeles napján
A szent lélek elküldeték
Erősíteni szívöket
Az Apostoloknak.
2. Krisztus igére szent lelket
Buzgó hív tanítványinak,
A mely megtanítja őket
Tisztókben eljárni.
3. Tüzes nyelveknek képében,
Mint egy sebes szél zúgása,
Le is szálla ez reájok
A gyülekezetben.
4. Megtelének szent lélekkel,
S kezdének szólni nyelveken,
Miként adá a szent lélek
Bölcsen s bátran szólni.
5. Örüljünk azért Jézusban,
S magasztaljuk szerelmeért,
Ő általa mondjuk vígan:
Dicsőség Istennek!
6. Dicsértessél oh nagy Isten!
Szent fiad által mennyekben,
Erősíts meg szent lelkeddel
Minket igaz hitben.

Hálaadás Isten szent lelke vigasztalásaért.

»A pünkösstnek jeles napján.«

1. Keresztények buzgó serge
Úr Istennek áldott népe,
Krisztus Jézusnak szent híve,
Örvendezz szivedbe:
2. Mert árvául nem maradtál,
Sőt megajándékoztatál:
Mert ím szent lélek reád száll,
Mely már megvigasztal,
3. Idvességedre megtanít,
Félelmedben felbátorít,
Sötétségben világosit,
És minden jóra int
4. Ajándékát az Istennek
Drága jelét kegyelmének,
Háláljuk szent felségének,
Dicsőség nevének!
5. Dicsértessél örök Isten
Szent fiad által mennyekben,
Tarts meg minket kegyelmedben,
Mindörökké. Ámen.

IX.

URI VACSORA OSZTÁSKORI
MAGASZTALÁSOK ÉS ESEDEZÉSEK.

Az Úr Jézus dicsérete.

»Mint a szép hűves patakra.«

1. Dicsérünk téged úr Jézus!
Lelkünknek örömével.
Oh mi királyunk úr Krisztus!
Felmagasztalunk szívvel,
Ki mi értünk meghaltál,
Asztalodhoz hivattál,
Utolsó szent vacsorádra
Emlékeztető példára.
2. Méltó vagy a dicséretre,
Mert minket megváltottál;
Szenteknek örökségére
Nékünk útat nyitottál.
Mi voltunk kik vétkeztünk,
Te szenvedtél érettünk,
Ez egész világ bűnéért
Ártatlanul ontottál vért.
3. Oh mely boldogok hát azok,
Az atya áldottai,
Kik ide hivatalosak,
Mint Istennek fiai.

Azért Krisztus halálát,
Szenvedését, sok kínját,
Minden tanítvány hirdesse,
Dicső példáját kövesse.

Vallástétel és gyónás Isten előtt.

Szent vagy Isten, szent vagy, Véghetetlen
szent s nagy! E-gyet-len ö - rök Is - ten!
Ki-hez ha-son-ló nin-csen

2. Szent vagy Isten, szent vagy!
Irgalmad bőv és nagy;
Minden szív téged imád,
Minden lélek téged áld.
3. Krisztus által minket
Oktattál, lelkünket
Boldogságra vezérléd,
S temagadnak szenteléd,

4. Mely szent s idvességes
E cél, mely felséges!
Melyre minket felvettél
S lelked lel eljegyzettél.
5. E szent asztal mostan,
Hol szent kenyér s bor van,
Ím arra int bennünket:
Áldjuk idvezítőnket.
6. Áldjuk és tiszteljük,
Ki által reméljük
E szent cél elérését,
S lelkünknek idvességét.
7. Szenvedett ő s megholt,
Noha büntelen volt,
Kiontatott szent vére,
Gyász borúla testére.
8. A kenyér testének,
A bor szent vérének
Ábrázoló jelei,
Hitünk erősségei.
9. Érezzük oh Atyánk!
Mely jó áradt reánk
Szent fiadnak általa,
Ki mi értünk meghala:
10. Értünk emberekért,
Minden bűnösökért,
Kik bűnökből megtérnek,
S jobb életet ígérnek.

11. Oh Atyánk, irgalmazz
Bűnünkért ne halmazz
Méltó büntetést reánk,
Légy kegyelmes szent Atyánk!
12. Mert jaj, hová leszünk,
Ha büntetést veszünk
Bűneink szerint majdan
A nagy ítélet napon!
13. Lelki mély sebeink
A mi sok bűneink;
Jaj nekünk, mert sok vétünk
Büntetést kér ellenünk.
14. Az Isten kegyelmét,
Szent neve félelmét,
Mely sokszor megvetettük,
Szent útját nem követtük.
15. Irigység, gyűlölség,
Harag és kevélység,
Szívünket elfoglalták
S roszra tántorították.
16. Vétkes szó s gondolat,
Kárt tevő indulat,
Fösvénység és irigység,
Hideg szeretetlenség,
17. Könyörületlenség,
Megvetés, hidegség,
Szegényen nem segítség,
Szent házadtól elhülés:

18. Mind az, a mit lelkünk
Érez és bán bennünk,
S lelkünk ismertetének
Nyugalmat nem engednek.
19. Nem másnak oh Isten!
Csak néked im itten
Valljuk meg bűneinket,
Te oldozd fel lelkünket.
20. Nem tudunk hatalmat,
Mely nekünk irgalmat
S bűnbocsátást adhatna,
Minket megnyugtathatna —
21. Rajtad kívül Isten!
Ki minden lelkeken
Egyedül uralkodol,
S tudod a szív mit gondol.
22. Ím lelkünk megvallja,
S elődbe számlálja
Vétkeinknek sokságát,
Törvényid megrontását.
23. Tégy kegyelmet velünk,
Ne gerjedj ellenünk
Engedetlen voltunkért,
És ne büntess vétkünkért.

Úri vacsorakor magasztalás.

Sze - ret, i - mád, ma - gasz - tal, Ér -

tel - münk, ér - ze - tünk, É -

lő hit - tel, há - lá - val, Té -

ged szent Is - te - nünk! Ér -

ze - mé - nyink tá - rá - ban Nincs

szen - tebb é - re - zet, Mint

ez : Is - ten ve - lünk van, Az

Is - ten sze - re - tet.

2. Dicsőítések felett
Dicső a tisztelet,
Melyet áldoz előtted
A tiszta szeretet.
A mindenség háláját
Meghaladja szívünk,
Midőn téged mint atyát
Lélekből szeretünk.
3. Kegyelmed adott létet
E nagy teremtésnek,
Osztott illő helyzetet
Angyalnak, féregnek;
Létel, élet, kegyelem
Ragyog s munkál ottan,
Hol isteni szerelem
Teremtményi közt van.
4. Megelőzött kegyelmed
Isten! létünk előtt,
Koronául tett kezed
Teremtményid fölött.
Midőn érzelmünk nem volt,
Éreztél érettünk,
Midőn elménk nem gondolt,
Őrt álltál mellettünk.
5. De ki hálálhatja meg
Atyánk, szerelmedet!
Melyet Jézus teljesleg
Nékünk kihirdetett.

- Szerelmed, mely felemelt
Minket minden felett,
Szerelmed, mely megszentelt
S a te népeddé tett.
6. Szeretet áldozatja
Lett értünk Jézusunk,
Éltét halálra adta,
Úgy kívánta javunk,
Eltelve szent czéljával
S érezve felségét,
Megpecsétlé kínjával
Szent pályája végét.
 7. E szent asztal ím mostan,
Hol szent kenyér s bor van,
Int minket a Krisztusban
Élni, halni bátran.
E kenyér ím testének
Szenvedésit jegyzi,
E pohár szent vérének
Kiomlását teszi.
 8. Mely méltó, hogy lelkünkben
Hálára serkenjünk,
Krisztust teljes éltünkben
Követni gerjedjünk!
Az Isten nagy irgalmát,
Velünk tett kegyelmét,
Dicsőítsük hatalmát
S végetlen szerelmét.

ÚRVACSORA VÉTELKOR.

Hálaadás Isten jótéteményeiért a Krisztusban.

»Mint a szép hűves patakra.«

1. Gondviselő szent Istenünk
Tekints bűnös fejünkre,
Nincs más kiben reménylenünk,
Te vigyázz életünkre.
A mennyből letekintél,
S magadhoz azzal intél,
Hogy szent fiadat kövessük
És halálát emlegessük.
2. Jó-voltod olyan nagy vala
Az emberi nemzethez:
Szent fiad értünk meghala.
Oh mely szent intézet ez!
Háladásban említjük
Szereteted s hirdetjük.
Oh Isten nagy kegyessége!
Melynek nincsen soha vége.
3. E nagy jóért a hű lélek
Hálát adjon Istennek,
Énekelvén szent nevének,
Áldja szíve mindennek;
Neve legyen szentségben
A földön és mennyégben;
Nyert a bűnös közbenjárót,
Megtérésre útmutatót.

4. Jövel úr Isten! szívünkbe
Önts teljes buzgóságot,
Erősíts meg szent hitünkben,
Hogy nyerjünk boldogságot,
Melyet nekünk szereztél,
Midőn ily nagy jót tettél.
Áldunk örökké tégedet,
Magasztaljuk szent nevedet.
5. Lelkünknek boldogítója
Ki vagy az egekben is,
Légy éltünk oltalmazója
E mulandó földön is;
Mert testünk ellenünk áll,
Velünk gyakran szembe száll,
Lelkünk várát próbálgatja
A testiség indulatja.
6. Állj mi mellénk kegyelmeddel
Földi gyarlóságinkban,
Vezérelj te szent lelkeddel
Sok viszontagságinkban.
Ne engedd hatalmaddal,
Hogy testünk erős haddal,
Akármiként törekedjék,
Rajtunk győzedelmeskedjék.
7. Lelkünknek egy reménysége,
Atyánk, mi fejedelmünk!
Szent lelkednek segítsége
Légyen erős védelmünk.

Kegyes szemmel tekintsed,
Vigasztalással hintsed
Szíveinknek töredelmét,
S tartsd meg szent neved félelmét.

8. Oh ne ontsd ránk vétkeinkért
Búsulásod poharát,
Ne fordítsd el bűneinkért
Áldott arczod sugarát.
Segélj, útid kövessük,
Hogy egykor elnyerhessük
Megtérésünknek jutalmát,
Az életnek koronáját.

ÚRVACSORA UTÁN.
Dicsőítés.

»Mint a szép hűves patakra.«

1. Békeességnek fejedelme,
Istennek áldott fia,
Bűnösöknek reménysége,
Emberek megváltója!
Kenyeret és bort vettünk:
Hogy meghaltál érettünk,
Annak emlékezetére,
Szent neved dicséretére.
2. A mi lelkünk benned bízik,
Lelki jók forrásában,
S hiszi, meg nem fogyatkozik
Sok földi próbáiban;

Mert tetszett az atyának,
Mennynek földnek urának,
Hogy adjon nekünk országot
Jövendőben, s boldogságot.

3. Dicsőség a magasságban
Egy örök Istenünknek!
Áldás hívek szent házában
Néked Idvezítőnknek,
Ki ülsz Istennek jobbján
Örökké uralkodván:
Vigy minket örökségedbe,
Mely vagyon fenn az egekbe'!

Úrvacsorai bérekesztés.

1. Menjetek el békeséggel
Úr Istennek áldottai!
Teljetek bé kegyelemmel
Mint megszentelt fiai.
 2. Méltó Isten, hogy dicsőség,
Tisztesség és hálaadás
Adattassék neki mindig,
S legyen rajtatok áldás!
-